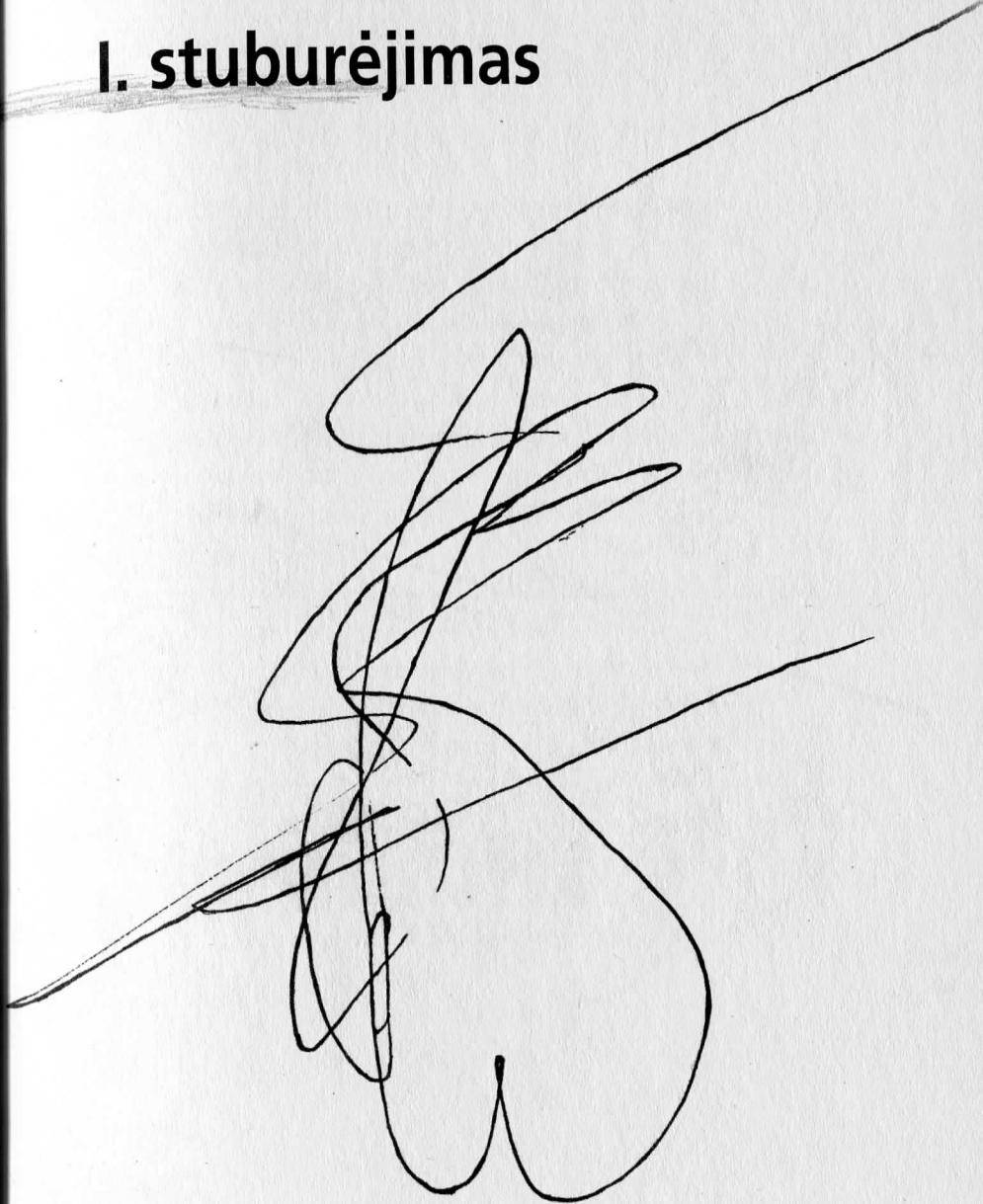

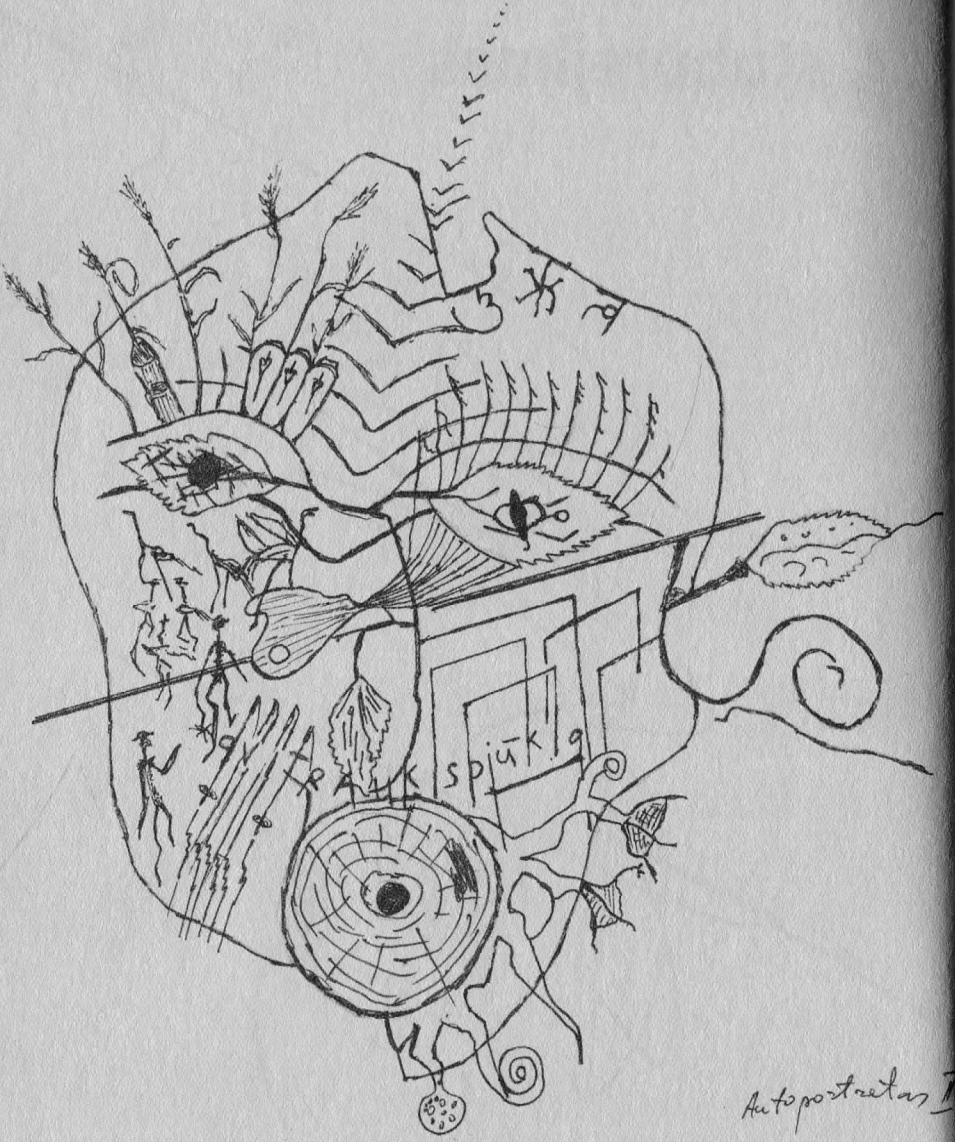
2 girstančios
2004.09.06.

I. stuburėjimas

Lelianti moteris

stuburėjimas

- turiu stuburą – kai neatpažistamoj aplinkoj esu stoikas
- turiu stuburą – kai prarijės gyvatę
- turiu stuburą – kai guli ant kelio skiriamosios juostos
- turiu stuburą – kai tévo paltu žiemoju medyje
- turiu stuburą – kai atsirémęs į amžinybés riboženklį
atsisukęs veidu į saulės tešmenį
- turiu stuburą – kai palatoje vaikštau basas
- turiu stuburą – kai šamanas juo šauna į voverę
- turiu stuburą – kai apsikabinės trol. stotelės stulpą be grafiko
- turiu stuburą – kai vidurnakčiais Tlasolteotlai aukoju prakaitą
- mano stuburas – kopėcios į skruzdėlyno kuorą
- mano stuburas – nagu pertrauktas plaukas
- mano stuburas – katastrofų lamanšas jungiantis tévą ir motiną
- mano stuburas – rieduliu traiškymo volas
tempiamas ruonių tollyn nuo kranto
- mano stuburas – iprito kapsulė praryta jūros
jis tik raktų pakabukas nuo vienatvės morgo
- mano stuburas – sieros sulfido stulpas vandenyno duburyje
aplink kurį lavos šviesoj šoka apsviaigė moliuskai
- turiu stuburą – srutom laistomoj vaikystės pievoj
kai su broliu įsikabinę į atlapus
krétéme šviesulius prietemoj rugpjūty
juos užkasém
pavyko manęs nesimatié
toks atvejis

2004 05 21

veidas veidas veidas

veidas yra fonas – miesto ritualinių kaukių porėmis – veidas yra
 veidas kiek jis plečiasi man patinka kai plečiasi lyg plėstusi saulė
 veidas nieko nesako kalba tik burnos Munchas – veidas tik šauksmo
 siluetas – šauksmui jis nereikalingas nebent tik kaip aidas
 veidas miršta paskutinis (užmiršiu nagus ir plaukus) – jis anga į
 rudenį kai apykaklės rėmuose nešiojamas gatvių
 veidus per daug gerai matė Cezanne'as – drobėj palikdavęs baltą
 dėmės poligoną –
 veidas yra nervai raumenys akys trūkčiojimai – vaizdų gūžta su
 pempėmis užpiltos vandenu
 veidas labiau nusikaltimo įrodymas nei advokatas – veidas –
 išmaldos vėliavnešys
 mūšio laukui veidai reikalingi kad atpažintų kūnus
 kad atpažintum baimę vidury miško toli nuo gyvenviečių – kurių
 veidai nesiskiria nuo gyvačių –
 suakmenėjė veidai – kurie skyla į nesuskaičiuojamų antakių
 skeveldras
 nori apsidurninti – klausk savęs: „koks mano veidas?“ ir bék prie
 televizoriaus
 man patinka veidai kai jie anglakasių – kai jie išeję į šachtas – kai
 grįžta iš šachtu
 ant veidų parnešdami savo moterims kalnus – palieka juos ant
 krūtų ir lūpų -----
 veidas yra šachta kuri užgriūna – arba lieka tuščia ertmė – gatvių
 drėgmėi šikšnosparnių tamsai
 veidai prakalba kai sprogsta susikaupusios metano dujos...

2003 10 11

šachidė

apsivyniojus grakštų juosmeni –
 žvyrkeliu
 juodbruvom gatvėm ir skersgatviais
 su dantytom trinkelėm smalos gabalėliais
 juodgalvių kragų galvom (pražiodytais snapais)
 ir traškančiom elninėm šiurėm –
 tokia amunicija
 – ji išdrasko veidų celofaną

prisidengus veidą dulkių marle
 kuri sugeria riksmą ir kraują
 (paprastai sugeria aidas)
 su ryšiliu rankose
 aprištu popierium
 apjuostu degutuota virvele
 lipa į cholerą spinduliuojantį
 sausakimšą troleibusą
 skrodžia apsirijuši miestą
 požemine pereja
 per aikštęj netelpantį lietų

–
 į paruoštą duobę
 tarp šviešnų į puvenų juodumą
 į durpių rūgštį –
 į akivarų įkapių šviesą
 įbest
 magnolijos daigo ranką

2004 03 15